

Sygn. akt III Kow.755/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 28.05.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku Ireny Wojcieszak oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. P. G.

Aresztu Śledczego w S. P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego G. A. s. S.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt2 oraz art.6 ust.2 i 4 i art.7 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić skazanemu G. A. s. S. i K., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwolenia na odbycie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary aresztu 15 dni** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 22.09.2014r., sygn. akt IIW 5302/14 za czyn z art. 51§2 – kodeks wykroczeń (z dnia 20.05.1971r.) art. 43⁽¹⁾ – ustawy z dnia 26.10.1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi; **kary 10 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 05.02.2014r., sygn. akt IIK 1022/13 za czyn z art. 62 ust.1 – ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (z dnia 29.07.2005r.);

UZASADNIENIE

G. A. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, uzasadniając go chęcią pomocy finansowej chorej matce, podjęcia pracy zarobkowej oraz spłacie zobowiązań finansowych.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt1, 2, art.6 ust.4 oraz art.7 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk, jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do skazanego, któremu wymierzono dwie lub więcej niepodlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno, nieprzekraczających w sumie jednego roku, a także do skazanego, wobec którego orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za przestępstwo.

G. A. wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 22.09.2014r., sygn. akt IIW 5302/14 został ukarany karą 15 dni aresztu orzeczoną za czyn z art. 51§2 – kodeks wykroczeń i art. 43⁽¹⁾ – ustawy z dnia 26.10.1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 05.02.2014r., sygn. akt IIK

1022/13 na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z art. 62 ust.1 – ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

Z wywiadu kuratora sądowego wynika, że zachowanie skazanego na wolności było naganne. Był agresywny wobec członków najbliższej rodziny, miały miejsce interwencje policji. Wobec skazanego zastosowano procedurę tzw. „niebieskiej karty”. Skazany przebywał w środowisku osób zdemoralizowanych. Nie pracował zarobkowo i nie czynił starań o znalezienie pracy, nie partycypował w kosztach utrzymania mieszkania.

Zdaniem Sądu penitencjarnego, skazany jest sprawcą niepoprawnym, który w sposób lekceważący odnosi się do obowiązującego porządku prawnego. Taka postawa skazanego dowodzi, że nie daje on gwarancji poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Zatem, w ocenie Sądu Penitencjarnego, sposób życia skazanego na wolności, pozwalają na stwierdzenie, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Niewątpliwie, względy bezpieczeństwa i stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Dlatego też, uznając wniosek skazanego za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.